

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 103.K.700.313/2026/11.
A felperes: Paks II. Atomerőmű Zrt.
(7030 Paks, Hrsz.: 8803/16.)
A felperes képviselője: Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda - dr. Bártfai Beatrix
ügyvéd
(1022 Budapest, Árvácska utca 6.)
Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5-11.)
Az alperes képviselője: dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.738/15/2025. számú
határozattal kijavított D.738/12/2025. számú határozat mint
közigazgatási cselekmény jogszerűsége

Í t é l e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 24 000 (huszonnégyezer) forint kereseti illetéket.

A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint ajánlatkérő 2024. január 31. napján a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Személy és vagyonőr – Paks II. beruházási terület” tárgyban 985 731 264 forint értékben. A dokumentáció mellékletét képező „Műszaki feladat-specifikáció” című irat IX. pontjában előírta, hogy „[a] nyertes ajánlattevő köteles a szerződés szerinti feladatait ellátó munkavállalói vagy közreműködők feladatellátásának támogatása, illetve ellenőrzése céljából 0-24 órás diszpécshatszolgálatot biztosítani.” A dokumentáció 10.1. pontja tartalmazta, hogy a „Kbt. 66. § (6) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatában az ajánlattevőnek meg kell jelölnie a közbeszerzésnek azt a részét (részeit, azon munkáit), amelynek teljesítéséhez ajánlattevő alvállalkozót kíván igénybe venni.”
- [2] A 2024. február 3-án kelt jegyzőkönyv szerint 12 ajánlat került benyújtásra, többek között a későbbi kérelmező és a későbbi nyertes ajánlattevő nyújtottak be ajánlatot. A felperes többször módosított összegezése szerint a nyertes ajánlattevő a SZENTINEL Vagyonvédelmi, Biztonság-technikai Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) lett és a második legkedvezőbb ajánlatot a Bank Biztonság Bizalom Zrt. (a továbbiakban: kérelmező) adta.

- [3] A nyertes ajánlattevő ajánlatában nyilatkozott, hogy személy és vagyoni tevékenység ellátására alvállalkozót kíván igénybe venni, az alvállalkozó azonban az ajánlattételkor nem ismert.
- [4] A felperes 2024. február 23-án a Kbt. 72. § (1) bekezdése alkalmazásával árándokolást kért a nyertes ajánlattevőtől, melyben többek között felhívta, hogy olyan részletes, a közbeszerzési eljárás specifikumait figyelembe vevő indokolással lássa el az ajánlati árát, amelyben teljeskörűen bemutatja az ajánlati ár kialakítása során figyelembe vett releváns árképző tényezőket. Felhívta továbbá, hogy a szerződés teljesítéséhez igénybe venni kívánt alvállalkozóra vonatkozóan csatolja be az alvállalkozói díj mértékét alátámasztó dokumentumokat (előszerződés, indikatív ajánlat stb.).
- [5] A nyertes ajánlattevő 2024. február 27-én nyújtotta be árándokolását, melyet üzleti titokká nyilvánított.
- [6] A felperes 2024. július 23-án küldte meg első ízben összegezését az ajánlattevőknek, amelyet több alkalommal később módosított. A kérelmező 2024. augusztus 15-én előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be, melyben vitatta a nyertes ajánlattevő ajánlatának érvényességét és az árándokolásának objektivitását. Erre figyelemmel a felperes 2024. augusztus 22-én a Kbt. 80. § (4) bekezdése alkalmazásával kiegészítő indokolást kért a nyertes ajánlattevőtől, melyben többek között rákérdezett, hogy a benyújtott ártáblázat mely sora és mekkora összegben nyújt fedezetet a feladatspecifikációban szereplő 0-24 órás diszpécsterszolgálat költségére.
- [7] A nyertes ajánlattevő 2024. augusztus 27-én nyújtotta be kiegészítő árándokolását, amelyet üzleti titokká nyilvánított, ezt később feloldotta. Kiegészítő árándokolásához csatolta a 2024. február 7-én kelt, a Kalosec Kft. által kiállított árajánlatot a diszpécsterszolgáltatási feladatokra vonatkozóan.
- [8] Ezt követően a felperes a kérelmező vitarendezési kérelmét elutasította, ezután a kérelmező 2024. szeptember 4-én ismét előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, továbbra is vitatta a nyertes ajánlattevő ajánlatának érvényességét és a kiegészítő árándokolás elfogadhatóságát is a kifogás tárgyává tette.
- [9] Figyelemmel erre a felperes 2024. szeptember 9-én hiánypótlási felhívást küldött a nyertes ajánlattevő részére többek között a 2024. augusztus 27-i kiegészítő árándokolásban foglalt adatokra tekintettel. Felhívta a nyertes ajánlattevőt azon ellentmondás feloldására, hogy az ajánlata részeként becsatolt Kbt. 66. § (6) bekezdése szerinti nyilatkozat ellentmond a kiegészítő árándokolás adatainak, mivel a diszpécsterszolgáltatásra bevonni kívánt gazdasági szereplő alvállalkozónak minősül, amelyről az ajánlathoz csatolt nyilatkozat nem tartalmaz adatot, illetve azt, hogy e feladatra vonatkozóan alvállalkozót kíván igénybe venni.
- [10] A nyertes ajánlattevő 2024. szeptember 11-én csatolt hiánypótlásában feloldotta a 2024. augusztus 27-i kiegészítő árándokolása mellékletét képező Kalosec Kft. részéről kiadott árajánlatra tett nyilatkozatát, valamint nyilatkozott, hogy a diszpécsterszolgáltatást végző cég továbbra sem ismert. Árajánlatot kért be, azonban döntést nem hozott arról, hogy nyertessége esetén ez a cég fogja-e végezni a szolgáltatást. Hiánypótlásához csatolta a Kbt. 66. § (6) bekezdése szerinti módosított nyilatkozatát, miszerint a diszpécsterszolgáltatásra is alvállalkozót kíván igénybe venni.
- [11] Ezt követően a felperes elutasította a kérelmező vitarendezési kérelmét és ebben kitért arra, hogy a nyertes ajánlattevő módosította az alvállalkozókról tett nyilatkozatát. A kiegészítő

árindokolás mellékletét képező, a diszpécsterszolgálatra vonatkozó árajánlat keltezése korábbi, mint a nyertes ajánlat benyújtásának dátuma, így nem megalapozott, hogy a nyertes ajánlattevő az ajánlattételi határidő leteltét követően módosította volna az ajánlatát, illetve később kalkulálta volna az ezzel kapcsolatos költségeket. Az árindokolást objektívnek minősítette és elfogadta. Rögzítette, hogy a nyertes ajánlattevő az eredetileg benyújtott árindokolásában foglalt adatokat nem módosította, csupán magyarázta és kiegészítette azokat.

- [12] A felperes 2024. szeptember 16-án kelt összegezésében ismét módosította a szerződéskötési moratórium határidejét, de az ajánlatok értékelését, illetve bírálatának eredményét nem módosította. Ezt követően a kérelmező ismételten vitarendezési kérelmet terjesztett elő, amelyet a felperes elutasított, majd a kérelmező 2024. szeptember 19-én jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alpereshez három kérelmi elem megjelölésével, melyek közül a harmadik vonatkozott a nyertes ajánlattevő ajánlata érvényességének vitatására, a diszpécsterszolgálatra vonatkozó ajánlati nyilatkozat, illetve az arra vonatkozóan szolgáltatott adatokra tekintettel.

Az alperes D.615/17/2024. számú határozata

- [13] Az alperes 2024. október 28-án kelt D.615/17/2024. számú határozatával a jogorvoslati kérelem 1. kérelmi elemét elutasította, a 2. kérelmi elem körében jogsértést állapított meg a felperes terhére és ezt meghaladóan a jogorvoslati kérelemnek a nyertes ajánlattevő ajánlata érvényességét kifogásoló részében a jogorvoslati eljárást megszüntette, annak elkésettségére figyelemmel. A kérelmező által előterjesztett kereset alaposságára figyelemmel a Fővárosi Törvényszék a 103.K.704.280/2024/11. számú ítéletével a D.615/17/2024. számú határozatot a jogorvoslati eljárás megszüntetéséről szóló döntése részében megsemmisítette és e körben az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság az ítéletében kimondta, hogy a 3. kérelmi elem törvényi határidőben került előterjesztésre és ennek megfelelően az alperes köteles érdemben megvizsgálni a jogorvoslati kérelem ezen részét is.

Az alperes megismételt eljárása és a megismételt eljárásban hozott határozat

- [14] Az alperes 2025. december 19-én kelt D.738/12/2025. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdés első mondatára és a Kbt. 73. § (2) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 72. § (3) bekezdését, melyre tekintettel a felperessel szemben 10 000 000,-Ft bírságot szabott ki.
- [15] Indokolásában kitért arra, hogy a felperes két alkalommal kért indokolást az ajánlati árral összefüggésben a nyertes ajánlattevőtől. Az első árindokolás kérsben többek között szerepelt az, hogy az alvállalkozói díj mértékét alátámasztó dokumentumokat csatolnia kell a nyertes ajánlattevőnek. Az erre adott 2024. február 27-én benyújtott árindokolásnak nem képezte mellékletét a diszpécsterszolgálatra vonatkozó alvállalkozói árajánlat, azt a nyertes ajánlattevő csak a 2024. augusztus 27-i kiegészítő indokolásra benyújtott válaszához csatolta, majd a 2024. szeptember 11-i hiánypótlásában oldotta fel az alvállalkozókról szóló nyilatkozat ellentmondásait akként, hogy a diszpécsterszolgálat feladat ellátására is alvállalkozót kíván igénybe venni. Ez azt jelenti, hogy az ajánlattevő az ajánlatához nem tett olyan nyilatkozatot, miszerint a diszpécsterszolgálat vonatkozásában is alvállalkozót kíván igénybe venni, erre vonatkozó adatközlés a részéről először 2024. augusztus 27-i kiegészítő árindokolásában merült fel, majd a 2024. szeptember 11-i hiánypótlásban módosította az alvállalkozó

igénybevételére vonatkozó nyilatkozatát úgy, hogy abban a diszpécsterszolgálatot is megjelölte.

- [16] Az alperes álláspontja szerint önmagában az, hogy nem az ajánlattevő valósítja meg a diszpécsterszolgáltatási feladatokat, hanem alvállalkozó útján fogja azt elvégezni, nem teszi elfogadhatatlanná az árindokolást, azonban az, hogy az árindokolásában a felperes erre irányuló felhívása ellenére nem hivatkozott az alvállalkozói ajánlatra, azt nem is csatolta, majd végül erre a külön kiegészítő árindokolás kérdésben hivatkozott, alappal veti fel azt, hogy az indokolás nem felelt meg a Kbt. 72. § (3) bekezdés második mondatának. Kifejtette, hogy az indokolás meg nem felelősége nem csak akkor állapítható meg, ha a megajánlott ár aránytalanul alacsony, hanem akkor is, ha az indokolás az adatok változtatása miatt nem megfelelő.
- [17] Mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az ajánlat érvényessé nyilvánítására jogsértő módon került sor, mivel az árindokolás nem tartalmazott minden, az ajánlati ár megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt, továbbá az alperes egyetértett a kérelmezővel abban, hogy az indokolás során az ajánlati adatok az alvállalkozó igénybevétele körében változtatásra kerültek, így az ajánlati ár megalapozottságáról nem lehetett döntést hozni.
- [18] Erre tekintettel állapította meg, hogy a felperes megsértette a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdés első mondatára és a Kbt. 73. § (2) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 72. § (3) bekezdését, mert nem megfelelő tartalmú árindokolás előterjesztése ellenére elmulasztotta a nyertes ajánlattevő ajánlata érvénytelenségét megállapítani. A jogsértő eljárást lezáró döntést nem semmisítette meg tekintettel arra, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként a szerződést már megkötötték.
- [19] A bírság összegének mérlegelése körében a Kbt. 165. § (11) bekezdésében foglalt szempontokat úgy mérlegelte, hogy megállapította, hogy a jogsérelem súlyos volt, mivel a felperes olyan ajánlattevő ajánlatát nyilvánította érvényessé, melynek feltételei nem álltak fenn a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján, a jogsértő eljárást lezáró döntés megsemmisítésével nem volt reparálható a jogsértés, figyelembe vette továbbá a közbeszerzési eljárás becsült értékét, a tárgyával összefüggő körülményeket ugyanakkor nem tárt fel. Továbbá figyelembe vette, hogy az eljárást lezáró döntésre befolyással bírt a jogsértés, nem vette ugyanakkor figyelembe a nem releváns Kbt. 165. § (11) bekezdés d) és f) pontjaiban foglaltakat, valamint nem talált arra utaló körülményt, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt. Bírságsökkentő szempontként értékelte azt, hogy a közbeszerzési eljárás megindítása és a jogorvoslati eljárás megindítása között hosszú időtartam telt el.
- [20] Az alperes 2026. január 26-án kelt D.738/15/2025. számú határozatával a D.738/12/2025. számú határozatát kijavította annak 46. pont első mondatában szereplő „érvénytelenné” kifejezést az „érvényessé” kifejezésre javította ki.

A kereset és a védírat

- [21] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a jogsértés hiányának megállapítását kérte, másodlagosan a határozat megsemmisítését és szükség szerint az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a határozat megváltoztatását a bírság összegének jelentős mértékű csökkentésével kérte.

- [22] Az alperes által megállapított tényállást nem vitatta, a tényekkel és a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétes jogértelmezést és döntést sérelmezte. Álláspontja szerint az alperes a Kbt. 72. § (3) bekezdésében foglaltakkal ellentétes döntést hozott tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő akkor köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy a szerződés az adott áron vagy költségekkel teljesíthető, mely a tárgyi ügyben nem állt fenn, tekintettel arra, hogy a nyertes ajánlattevő a felperes felhívásában foglaltaknak megfelelően teljesítette az adatkéréseket, ideértve a kiegészítő árindokolásban foglaltakat is. A korábbi árindokolását nem módosította, a kiegészítő árindokolást csupán részletezte, az eredetileg együtt, gyűjtő költségnemben foglalt összegeket kibontotta.
- [23] Hangsúlyozta, hogy a diszpécsterszolgálatra vonatkozó tételt sem az árindokolás kérés, sem az annak részét képező ártáblázat nem tartalmazta. A felperes az árindokolás kérés időpontjában nem rendelkezett olyan információval, miszerint a nyertes ajánlattevő a diszpécsterszolgáltatás tekintetében is alvállalkozó közreműködését tervezte volna igénybe venni. Figyelemmel erre, az első árindokolás kérés kifejezetten és kizárólagosan a nyertes ajánlattevő nyilatkozatában hivatkozott személy és vagyonőri tevékenység ellátásával kapcsolatos alvállalkozói tevékenységre terjedt ki, illetve annak dokumentációjára. Nem írta elő az első árindokolás kérésben, hogy minden egyes költségtételre alátámasztó dokumentumot szükséges csatolni és nem írta elő kifejezetten a diszpécsterszolgáltatásra vonatkozó költségelem kimutatását sem. Ezt tekintetbe véve a nyertes ajánlattevő árindokolása eleget tett a felperes felhívásának, különös tekintettel arra, hogy későbbi nyilatkozata alapján is megállapítható volt, hogy nem volt eldöntött tény, hogy a diszpécsterszolgáltatás kapcsán az árajánlatot benyújtó alvállalkozót igénybe fogja-e venni a teljesítés során. A diszpécsterszolgálat a 2024. február 23-i árindokolási felhívás időpontjában nem szerepelt olyan módon az ajánlatban, amely alapján annak az alvállalkozói teljesítése egyértelműen azonosítható lett volna.
- [24] Nem helytálló az az alperesi megállapítás, hogy egyértelmű felhívásra nem megfelelő választ adott a nyertes ajánlattevő, mivel ténylegesen egy olyan helyzet állt elő, melyben a felperes a vitarendezési kérelem, valamint a saját belső ellenőrzése alapján a teljesíthetőséggel kapcsolatos kétséget észlelt. E kétség feloldása érdekében bocsátotta ki a kiegészítő indokolást, melynek nem a korábbi felhívás korrigálása volt a célja, hanem a teljesíthetőség tényleges ellenőrzése. Az alperes e két, dogmatikailag és funkcionálisan eltérő jogintézményt az egyértelmű felhívás elmulasztását és a kiegészítő indokolást összemosta, amikor az ismételt felhívás tilalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot alkalmazta egy olyan helyzetben, ahol ismételt felhívásra nem került sor.
- [25] A Kbt. 72. § (3) bekezdésének célját figyelmen kívül hagyta az alperesi jogértelmezés és indokolatlanul szűkítette az ajánlatkérő azon jogát és kötelezettségét, hogy a közbeszerzési eljárás során felmerült kétségeket kiegészítő indokolás útján tisztázza. Hivatkozott az árindokolás kérésre és az árindokolás módosításának lehetőségére vonatkozó bírósági joggyakorlatra. Hangsúlyozta, hogy jelen esetben az árindokolás nem került módosításra, annak csupán részletezése, kiegészítése történt egy konkrét tétel kapcsán, mely költséget a nyertes ajánlattevő alvállalkozói árajánlattal is alátámasztott.
- [26] A nyertes ajánlattevő az első árindokolásában nem minden, a szerződésben rögzített feladattal kapcsolatos költséget tüntetett fel, azonban a konkrét feladattal kapcsolatos költségekre vonatkozó felhívásra a kiegészítő árindokolásban már teljeskörűen bemutatta azokat. Ez a szerződés adott áron történő teljesíthetőségét nem befolyásolta. Rámutatott, hogy az árindokolás nem képezi az ajánlat részét az alperes joggyakorlata szerint, így arra az ajánlati kötöttség nem terjed ki. Véleménye szerint az ügy érdemi eldöntése szempontjából, vagyis annak megítélésére, hogy az adott szerződés az adott áron teljesíthető-e az egyetlen lényeges

szempont, hogy a kiegészítő árandokolás alapján megadott lehető legrészletesebb adattáblázat szerint az ajánlat megalapozott-e.

- [27] Az alperes jogi érvelése kizárólag arra szorítkozik, hogy az adott áron azért nem teljesíthető a szerződés, mert a nyertes ajánlattevő módosított az adatokon a két árandokolás között, azonban a Kbt. 72. §-a ezzel ellentétes, mivel azt írja elő, hogy a kirívóan alacsonynak ítélt ár esetében szakmai döntést kell hozni arról, hogy az adott áron teljesíthető-e a szerződés. Ellentétes a Kbt. rendelkezéseivel az az alperesi értelmezés, hogy azért nem teljesíthető a megadott áron a szerződés, mert módosítás nélküli pontosítás történt az adatokban az árandokolás során. Éppen az lett volna a Kbt. rendelkezéseivel ellentétes, ha az ajánlat érvénytelenségét állapította volna meg a felperes olyan indokolással, hogy a formai érvénytelenségi okok miatt – a két árandokolás közötti pontosítás hibája miatt – lenne érvénytelen a benyújtott ajánlat. Az alperes korábbi határozataiban is úgy foglalt állást, hogy az árandokolás nem része az ajánlatnak, ezért a Kbt. keretei között az módosítható, ez nem jelenti az ajánlati ár módosítását. A Kbt. az árandokolás módosítását, pontosítását nem zárja ki. A kiegészítő indokolás során nem kerültek módosításra a diszpécsterszolgáltatással kapcsolatos adatok. A felperes az első árandokolás kérésében nem, csak a kiegészítő árandokolás kérésében írta elő diszpécsterszolgáltatásra vonatkozó költségelem részletes kimutatását, tekintettel arra, hogy a vitarendezési kérelemben a kérelmező kifejezetten ezen költségelem megalapozottságát vitatta. Ezt követően a nyertes ajánlattevő csupán részletezte az eredetileg egy gyűjtőköltségnemben foglalt összeget, amely kiegészítés a Kbt. előírásainak megfelelt.
- [28] Álláspontja szerint a Kbt. 66. § (6) bekezdése szerinti alvállalkozói nyilatkozat módosítása is a Kbt. előírásainak megfelelően történt és megfelelt a Kbt. 71. § (3) bekezdésében foglalt hiánypótlás fogalmának, az nem volt tiltott és nem eredményezte a szakmai ajánlat vagy annak műszaki tartalmának megváltoztatását. A Kbt. kifejezetten lehetővé teszi, hogy a bírálati szakaszban lehet pótolni, a nyertes ajánlattevő nyilatkozata ennek megfelelt és ennek megfelelően módosította a Kbt. 66. § (6) bekezdése szerinti nyilatkozatát.
- [29] Összességében a nyertes ajánlattevő az árandokolással és a kiegészítő árandokolással, valamint a pontosított hiánypótlott nyilatkozatával a Kbt. 72. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az ajánlati ár megalapozottságára vonatkozóan minden tény, adatot kalkulációt a felperes rendelkezésére bocsátott, ezért az ajánlati ár megalapozottságáról megfelelő mérlegelés eredményeképpen tudott döntést hozni. A kiegészítő árandokolás során nem kerültek módosításra az alap árandokolásban foglalt adatok, a nyertes ajánlattevő csupán kiegészítette azokat, valamint az alvállalkozókról szóló nyilatkozatot szintén kiegészítette.
- [30] Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint az alperes határozata sérti a Kbt. 72. § (3) bekezdésében foglaltakat és ennek az előírásnak a Kbt. 2. § (2)-(4) bekezdéseiben előírt célhoz kötöttség és arányos értelmezés elvét is sérti az alperes jogértelmezése és jogalkalmazása. A Kbt. 72. §-a ugyanis az indokolás intézményén keresztül nem formai megfelelést, hanem anyagi jogi alkalmasság vizsgálatát írja elő. Az alperes érdemben nem vizsgálta és a határozatában nem foglalt állást arról, hogy a diszpécsterszolgáltatásra képzett költség egyébként ténylegesen fedezetet nyújt-e a szolgáltatás teljesítésére. A teljesíthetőség fennállásának vizsgálata nem váltható ki pusztán a dokumentumcsatolás formai ellenőrzésével. Ez a jogértelmezés túlterjeszkedik a Kbt. 72. § célján és a jogintézmény anyagi jogi védelmi funkciója helyett formai, szankciós eszközzé alakítja azt, amely ellentétes a közbeszerzési jog alapelveivel és a célhoz kötött jogalkalmazás követelményével. A nyertes ajánlattevő igazolta, hogy a benyújtott ajánlata az adott áron teljesíthető.
- [31] Az alperes jogértelmezése arra vezetne, hogy a közbeszerzési eljárás bírálati szakaszában nem lenne lehetséges alvállalkozó bejelentése sem, amennyiben aránytalanul alacsony árandokolás van folyamatban, továbbá ezen jogértelmezés ellentétes a Kbt. 71. § (4) bekezdésében foglalt

rendelkezőkkel is, miszerint amennyiben az ajánlattevő más, olyan gazdasági szereplő kapacitásaira támaszkodik vagy olyan alvállalkozót nevezett meg, amely kizáró ok hatálya alatt áll, akkor a kizárt résztvevő helyett szükség esetén más gazdasági szereplő megnevezésére jogosult hiánypótlás keretében. Ez a szabály is csak akkor lenne alkalmazható az alperes jogértelmezése tükrében, amennyiben nincs folyamatban árándokolásra vonatkozó vizsgálat.

[32] Összességében a felperes álláspontja szerint az alperes a tényekkel, a Kbt. rendelkezéseivel és alapelveivel ellentétes döntést hozott és ezzel megsértette a Kbt. 2. § (2)-(4) bekezdéseit, 69. § (1)-(2) bekezdéseit, valamint 72. § (2)-(3) bekezdéseit.

[33] Vitatta a bírság összegével kapcsolatos mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszerűségét. Felhívta a figyelmet arra, hogy a határozat 46. pontjában téves indokolás szerepel mivel abban szövegszerűen azt írta az alperes, hogy az ajánlatkérő olyan ajánlattevő ajánlatát nyilvánította érvénytelenné, amelynél ennek feltételei nem álltak fenn. A jogsérelem súlyosságának minősítésénél figyelembe vette, hogy az eljárást lezáró döntés megsemmisítésével nem reparálható a jogsértés, ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes az első határozatával a jelen eljárásban vizsgált jogorvoslati kérelmi elem tekintetében a jogorvoslati eljárást megszüntette és a bíróság megsemmisítő ítélete nyomán lefolytatott megismételt eljárásban hozott döntést a jogsértésről mely azt eredményezi, hogy amennyiben az alperes első ízben is érdemben bírálta volna el ezt a kérelmi elemet is, a jogsértés még reparálható lett volna. Álláspontja szerint indokolatlanul hagyta figyelmen kívül a mérlegelés során az alperes a Kbt. 165. § (11) bekezdés d) pontját, mivel az adott közbeszerzés tekintetében először és egyben utoljára került sor jogsértésre, ismétlődő jellegről nem beszélhetünk, ezt a felperes javára lett volna indokolt értékelni. Álláspontja szerint az alperes a jogsértéssel összefüggő körülményeket nem tárta fel kellő mértékben, indokolási kötelezettségének nem tett eleget, sem az okszerű és arányos mérlegelés követelményének, ezért a bírság megsemmisítése és új mérlegelés elrendelése indokolt. Álláspontja szerint az alperes ezzel megsértette a Kbt. 165. § (11) bekezdését, a Kp. 85. § (5) bekezdését és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését.

[34] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglaltakat. A jogsértés reparálhatóságával kapcsolatban előadta, hogy a felperes nem alkalmazta a Kbt. 166. § (5) bekezdését és nem függesztette fel a közbeszerzési eljárását, illetve nem halasztotta el a szerződéskötést a folyamatban lévő közigazgatási perre tekintettel. Ez azonban nem vehető figyelembe a megismételt eljárásban kiszabott bírság mérlegelési feltételei között. Az, hogy a felperes nem élt a szerződéskötés elhalasztásának lehetőségével a bírósági ítélet meghozataláig, adott esetben akár a bírságösszeget növelő tényezőként is figyelembe vehető lett volna, mivel a felperes tudomással bírt arról, hogy a határozattal szemben keresetet nyújtottak be.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[35] A kereset alaptalan az alábbiak szerint.

[36] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetésével, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A bíróságnak a közigazgatási tevékenység

jogszerűségét főszabályként a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján kell vizsgálnia.

- [37] A bíróság előjáróban rögzíti, hogy a felperes a tényállást nem vitatta, az alperesi jogértelmezés helytállóságát a bíróságnak jogkérdésként kellett vizsgálnia.
- [38] A Kbt. 72. § (3) bekezdése alapján az ajánlatkérő az indokolás elfogadhatóságának megítéléséhez – ha az elfogadhatóság kétséges – további kiegészítő indokolást kérhet az ajánlattevőtől, a többi ajánlattevő egyidejű értesítése mellett. Az ajánlattevő kötelessége az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt az ajánlatkérő rendelkezésére bocsátani ahhoz, hogy megfelelő mérlegelés eredményeként az ajánlatkérő döntést hozhasson az ajánlati ár megalapozottságáról. Az ajánlatkérő köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy a szerződés az adott áron vagy költséggel teljesíthető.
- [39] Az árindokolás elfogadhatóságának előfeltétele, hogy az a Kbt. 72. § (3) bekezdésének megfelelően objektív, azaz tényekkel, adatokkal alátámasztott legyen. Az objektivitás, a tényszerű megfelelés, a számszaki kalkuláció elvégzésének az előfeltétele, hiszen objektív tények hiányában a kalkuláció nem is végezhető el. A perbeli esetben az alperes arra tekintettel állapította meg a Kbt. 72. § (3) bekezdésének felperes általi megsértését, hogy a nyertes ajánlattevő által árindokolás és kiegészítő árindokolás során szolgáltatott adatok nem voltak objektívek, amit a felperesnek fel kellett volna ismernie. Figyelemmel erre, alaptalan volt a felperes arra vonatkozó érvelése, hogy a Kbt. 72. § (3) bekezdésének megsértésére kizárólag az árkalkuláció számítási adatokkal alátámasztott aránytalan alacsony mértékének megállapítása esetén kerülhet sor, mivel ha már az árindokolás objektivitásának hiánya megállapításra kerül, az arra vonatkozó kalkuláció, hogy a szolgáltatás az adott áron megvalósítható-e, nem is végezhető el.
- [40] A Kúria a Kfv.III.37.486/2013/6. számú ítéletében a korábban hatályos jogszabály alapján, de a jelen ügyben is releváns elvi jellegű megállapításokat tett az árindokolás és az alvállalkozói teljesítés relevanciája tárgyában. Kimondta, hogy az ajánlatkérőnek a nyertes ajánlattevő által igénybe vett közreműködőjével, alvállalkozójával kapcsolatos költségkalkulációt is figyelembe kell venni, hiszen a jogszabály a lényeges ajánlati elemek, illetőleg ajánlati tartalmi elem vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget írja elő, annak megkülönböztetése nélkül, hogy az az ajánlattevő vagy közreműködője révén teljesül. Az irreálisan alacsony ár vizsgálatába beletartozik a közreműködő, azaz adott esetben az alvállalkozó részéről nyújtandó szolgáltatás költségkalkulációja is. Az irreálisan alacsony árra vonatkozó rendelkezések körében az alvállalkozói közreműködés ténye releváns tényező a hatályos Kbt. előírásai szerint is. A perbeli közbeszerzési eljárásban pedig a felperes az általános szabályokhoz képest is különös relevanciát tulajdonított ennek a körülménynek azzal, hogy kifejezetten előírta a Kbt. 66. § (6) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozattételt az alvállalkozó igénybevételére vonatkozóan. Ezzel az ajánlati ár árindokolása objektivitása megítélésénél is az alvállalkozói közreműködés ténye már önmagában olyan tényező, amire az árindokolás vizsgálatának ki kellett terjednie.

- [41] A Kúria Kfv.IV.38.105/2018/8. számú ítéletének [42]-[43] pontjaiban a Kbt. 72. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéssel kapcsolatban kifejtette, hogy az aránytalanul alacsony ár tisztázása, illetve annak igazolása, hogy a szolgáltatás az adott áron teljesíthető egyértelműen a felperes mint ajánlatkérő felelőssége. „Oly módon, hogy az ajánlattevőnek az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó tények, adatok, kalkulációk vonatkozásában rendelkezésre bocsátási kötelezettsége teljesítésének maradéktalanul érvényt szerez. Ennek hiányában ugyanis már az ajánlatkérő köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, vagyis akkor, ha a közölt információk nem indokolják kellő megfelelésséggel, hogy a szerződés az adott áron vagy költségek mellett teljesíthető.” Azt is megállapította a Kúria, hogy nem az alperesnek kellett tisztáznia az ajánlat megvalósíthatóságának kérdésességével kapcsolatos tényállási elemet, hiszen ezt a kötelezettséget a Kbt. a felperes mint ajánlatkérő részére határozta meg.
- [42] A felperes keresetében maga is többször hangsúlyozta, hogy sem az ajánlatból, sem pedig az első árindokolásból nem jutott tudomására olyan adat, hogy a nyertes ajánlattevő a diszpécsterszolgálat feladat elvégzésére alvállalkozót kíván igénybe venni. A felperes utóbb észlelte is a kiegészítő árindokolásban előterjesztett adatokat megvizsgálva, hogy az ajánlathoz csatolt Kbt. 66. § (6) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozat ellentétes a kiegészítő árindokolásban foglalt alvállalkozói ajánlatra vonatkozó hivatkozással, azonban a jogkövetkezményeket tévesen, a Kbt.-vel ellentétesen alkalmazta. Azzal, hogy a nyertes ajánlattevő azon cselekménye, hogy az alvállalkozó igénybevételére vonatkozó nyilatkozatát később a tekintetben változtatta meg, hogy az eredeti nyilatkozatban nem szereplő feladatra is kiterjesztette azt, már önmagában az árindokolás objektivitását sértő körülmény volt, mivel az, hogy a nyertes ajánlattevő mely feladatokat kíván alvállalkozói közreműködéssel elvégezni – mégha az alvállalkozó személye nem is volt végleges – egy olyan releváns, az árképzésre is kiható körülmény volt, amelyre a felperes kifejezett nyilatkozatot kért. Figyelemmel erre, helytállóan állapította meg az alperes, hogy a Kbt. 72. § (3) bekezdésében foglalt követelményre tekintettel a felperesben fel kellett volna merülnie, hogy a nyertes ajánlattevő kiegészítő árindokolásban tett nyilatkozata és a csatolt dokumentum – alvállalkozói ajánlat – tartalma olyan módon módosította a korábbi nyilatkozatait és adatközléseit – azzal, hogy az eredeti ajánlathoz becsatolt nyilatkozatban nem szereplő alvállalkozói közreműködést jelentett be a diszpécsterszolgálat feladat elvégzésére –, amely az árindokolás érdemi, objektív vizsgálatát megakadályozta.
- [43] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az első alkalommal kibocsátott árindokolás kérdésben nem hívta fel a nyertes ajánlattevőt kifejezetten a diszpécsterszolgálat ellátásával kapcsolatos költségekre vonatkozó nyilatkozatra. Az ajánlati felhívás előírta a Kbt. 66. § (6) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozat benyújtását, amelyben már meghatározta azt, hogy elvárás annak bejelentése, hogy az ajánlattevő milyen feladatokra kíván alvállalkozói közreműködést igénybe venni. A nyertes ajánlattevő ajánlatában pedig a diszpécsterszolgálat nem szerepelt. Az árindokolásban szereplő felhívás az alvállalkozói szerződések csatolására nem szűkíthető csupán a nyilatkozatban megjelölt alvállalkozóra, mivel a nyilatkozat hiányos vagy valótlan tartalma nem mentheti fel sem a nyertes ajánlattevőt a Kbt. 72. § (3) bekezdésben foglalt kötelezettség alól, miszerint az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt az ajánlatkérő rendelkezésére kell bocsátania, sem pedig az ajánlatkérőt nem menti ki az ugyanezen jogszabályhelyből eredő kötelezettség elmulasztása alól, hogy amennyiben észleli, hogy az ajánlattevő az adatszolgáltatási kötelezettségének nem, vagy hiányos, ellentmondásos tartalommal tett eleget, az ajánlat érvénytelenségéhez vezető jogkövetkezményt alkalmazza.

- [44] A felperes hivatkozása hipotetikus volt a Kbt. 71. § (4) bekezdésére, azonban a bíróság rámutat, hogy az alperesi értelmezés nincs ellentétben azzal, mivel jelen ügyben az alvállalkozó igénybevételenek tényéről tett utóbbi ellentmondó nyilatkozatot a nyertes ajánlattevő, vagyis nem az alvállalkozó személyének változtatása volt a kérdés.
- [45] A bíróság hangsúlyozza, hogy a Kbt. árándokolásra vonatkozó szabályai valóban nem tiltják, hogy az ajánlattevő egy gyűjtő költségnevet kibontson és részletezzon, azonban jelen esetben nem ez történt, hanem egy részfeladat – a diszpécsterszolgálat ellátása – esetében a nyertes ajánlattevő utóbb, elsőként a kiegészítő árándokolásában változtatta meg az eredeti alvállalkozói közreműködésre vonatkozó nyilatkozatát és adatszolgáltatását, amely a feladathoz kapcsolódó gyűjtő költségnevet számszaki megfelelőségének ellenőrizhetőségét már azért is kizárja, mert az, hogy az ajánlattevő saját erőforrásból vagy alvállalkozói közreműködéssel látja el a feladatot a költségkalkulációra kiható objektív körülmény, amelynek későbbi – a kiegészítő árándokolás szakaszában megtett módosítása – az objektivitás követelményét sérti.
- [46] Az alperesi döntés nem azon a megállapításon alapult, hogy a nyertes ajánlattevő az árándokolását módosította, hanem egyrészt az ajánlatához csatolt, az alvállalkozókra vonatkozó Kbt. 66. § (6) bekezdés a) pont szerinti nyilatkozattal ellentétes tartalmú kiegészítő árándokolást nyújtott be – azzal, hogy azt olyan feladatra is kiterjesztette, amelyet az korábban nem fedett le – másrészt az első árándokolásra vonatkozó felhívást sem teljesítette teljeskörűen, mivel még akkor sem nyilatkozott a diszpécsterszolgálat teljesítésére igénybe venni kívánt alvállalkozóról. Maga a felperes is úgy értelmezte a nyertes ajánlattevő által előterjesztett ajánlatot és árándokolást, hogy a diszpécsterszolgálat feladatát saját erőforrásból fogja teljesíteni a nyertes ajánlattevő. Ehhez képest lényeges, az érintett feladat árképzésére kiható körülmény merült fel elsőként a kiegészítő árándokolásban, mivel a korábban, az ajánlat adatai szerint saját forrásból ellátott feladat alvállalkozói teljesítésbe került át, ez a módosítás pedig már nem értelmezhető csupán az ajánlat és árándokolás egy költségvetésének a további részletezéseként – ahogyan erre a felperes keresetében hivatkozott –, sem az árándokolás megengedett módosításaként, hanem az ajánlati árképzést érintő olyan releváns tényezőnek a megváltoztatása, aminek következtében az árándokolás már nem tekinthető objektívnek. Figyelemmel erre az alperes jogszerűen állapította meg a Kbt. 72. § (3) bekezdésének megsértését figyelemmel a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdés első mondatára és a 73. § (2) bekezdésére.
- [47] Az alapelvek és a tételes jogi rendelkezések kapcsolatát illetően mind az alperesi, mind a bírósági gyakorlat következetes és egyértelmű. E szerint a Kbt. alapvető rendelkezései általános törvényi követelményeket határoznak meg a közbeszerzési eljárás valamennyi résztvevője számára. A közbeszerzési eljárás teljes folyamatában jelen vannak, érvényesülésüket az egyes tételes jogi rendelkezések is biztosítják. Az egyes tételes speciális rendelkezésnek kell az általános alapvető rendelkezéshez igazodnia és nem fordítva. Az alperes a jogorvoslati eljárásban az Ákr. alapján jár el, eljárásának az Ákr. és nem a Kbt. alapelveinek kell megfelelnie. Az alperes a Kbt. alapelveinek az érdemi megállapításai tartalmában szerezhet érvényt. Az alperes érdemi megállapításai és jogértelmezése nem sértette a Kbt. 72. § (3) bekezdése és 69. § (1)-(2) bekezdéseit, vagyis, a tételes jogi rendelkezés alkalmazásán keresztül nem sérülhetettek a Kbt. (2)-(4) bekezdésében rögzített alapelvek sem. A felperes a keresetében nem adott elő olyan többlettényállási elemként értékelhető tény, körülményt, amely alapján a tételes normasértésen felül az alapelvekkel

ellentétes alperesi jogértelmezés megállapítható lett volna. Mindezek miatt alaptalan maradt a felperes alapelvi jogsérelemre történő hivatkozása is.

- [48] A bíróság ezt követően a bírságösszegszerűsége mérlegelésének jogszerűségét vizsgálta, melyre vonatkozóan előzetesen rögzíti, hogy az alperes a bírság kiszabása során mérlegelési jogkörben hoz döntést, amely esetben a Kp. 85. § (5) bekezdése alkalmazandó. Ezen jogszabályi előírás alapján a bíróság a perbeli esetben a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszabálysértő jellegét csak a Kbt. 165. § -ában meghatározott mérlegelési jogkör jogszabályi kereteinek kirívó megsértése esetén állapíthatja meg; ha a közigazgatási szerv hatáskörét nem a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, vagy a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból nem állapíthatók meg, vagy azok nem okszerűek. A Kúria Kf.III.37.630/2019/6. ítélete elvi jelleggel mondta ki, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntés csak jogszabálysértés esetén változtatható meg. A tévesen értékelt mérlegelési szempont alapot adhat a bírság összegének mérséklésére. A Kúria Kf.III.38.211/2019/5. ítélete értelmében a bíróság a bírság mértékét utóbb felmerült, de a bírságösszeg megállapításánál nem értékelt vagy a tényekkel összhangban nem álló okszerűtlen mérlegelés esetén jogosult megváltoztatni. Akkor van lehetőség a döntés megváltoztatására, illetve megsemmisítésére, ha az alperes a mérlegelés során valamely releváns körülményt nem értékelt, valamilyen körülményt tévesen vett figyelembe. Nincs tehát lehetősége arra a bíróságnak, hogy az okszerűen figyelembe vett körülmények után megállapított bírság összegét illetően az alperes döntését felülmérlegelje.
- [49] E mérlegelési jogkörben hozott döntést a kereseti érvek alapján megvizsgálva a bíróság elsőként megállapította, hogy a mérlegelés szempontjai egyértelműen beazonosíthatók a határozat 46. pontjában. A felperes által kifogásolt nyilvánvalóan téves indokolást az alperes a D.738/15/2025. számú határozattal kijavította, ezért az erre vonatkozó felperesi érvek okafoggyottá váltak. A mérlegelési szempontok közül a felperes a jogsértés nem reparálhatóságának figyelembevételét kifogásolta, azonban ténykérdés, hogy az alperesi döntés meghozatalának időpontjában a jogsértés nem volt reparálható. Az, hogy ez az alperes vagy a felperes korábbi eljárására vezethető vissza, a bírságkiszabás során nem vehető figyelembe, ezért a reparálhatóság körében a felek magatartásának felróhatóságát a bíróság nem vizsgálta. Az, hogy az adott közbeszerzési eljárásban először és egyetlen alkalommal került sor a jogszabálysértésre enyhítő, a felperes javára értékelhető körülményként nem vehető figyelembe, mivel a jogszabályok betartása mindenkitől elvárható és a felperes javára külön nem értékelhető, ha ennek egyébként eleget tett és nem követett el több ízben is jogsértést. A Kbt. 165. § (11) bekezdés d) pontjában nevesített szempont kizárólag súlyosító körülményként merülhet fel, azonban a jelen esetben ez nem volt releváns. Egyéb konkrét mérlegelési szempont okszerűtlenségére, vagy releváns körülmény figyelmen kívül hagyására a felperes nem hivatkozott, csupán általánosságban kifogásolta az alperesi indokolást és mérlegelést, melyre tekintettel a bíróság az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntésével kapcsolatos jogszabálysértést nem tudott megállapítani.
- [50] A fent kifejtettekre figyelemmel a bíróság összességében megállapította, hogy az alperes megfelelően feltárt tényállás alapján helytálló jogértelmezés útján megalapozott és jogszerű döntést hozott, a keresetben előadott okokból határozatát jogszabálysértés nem terheli, ezért a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja szerint elutasította.
- [51] A bíróság a pernyertes alperes perköltségének viselésére a felperest nem tudta kötelezni, figyelemmel arra, hogy az alperes perköltségigényét a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (1) bekezdése alapján pertárgyérték arányában számította fel. Azonban a Kp. sem a 36. §-ban, sem más általános szabályában nem teszi alkalmazandóvá a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) pertárgy értékének fogalmáról és meghatározásának módjáról szóló 21-22. §-ait. A Kp. kizárólag a marasztalási perek különös szabályai között hívja fel (Kp. 131. § (3) bekezdése) és teszi alkalmazandóvá a Pp. pertárgy értékének meghatározására vonatkozó szabályait. Mivel az általános közigazgatási perrendtartás nem teszi alkalmazhatóvá a Pp. 21-22. §-ait és saját pertárgy értékére vonatkozó szabályozást sem tartalmaz, az IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján kizárólag a marasztalási perekben van lehetőség perköltség felszámítására, általános közigazgatási perekben nem. Tekintettel erre az alperes perköltségigényét nem a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdéseinek megfelelően számította fel, nem jelölte meg sem a jogi képvisellel felmerült munkaórák számát, sem azt összességében nem terjesztette elő az IM r. 3. § (2) bekezdésének megfelelően, ezért a bíróság arról rendelkezni nem tudott.

- [52] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott összegű – az Itv. 58. § (6) bekezdése alapján mérsékelt – kereseti illeték viselésére a bíróság a felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [53] Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése irányadó. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [54] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése és a Kp. 99. § (2) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. június 9.

dr. Sára Katalin s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter
bíró